

Ole Bernt Henriksen (KF):

På forsikringsområdet sker der en løbende tilpasning til EF-harmoniseringen, senest skete det jo ved lov nr. 198 af 28. maj 1975 på grundlag af Fællesskabets første skadeforsikringsdirektiv af 28. juli 1973.

Jeg tror ikke, jeg røber nogen hemmelighed, når jeg siger, at det set fra en EF-synsvinkel i dag er småting, der er tilbage. Der er coassurancedirektivet, der er første livsforsikringsdirektiv og måske især andet selskabsdirektiv. Men der kommer flere EF-direktiver vedrørende både forsikring og selskabsret. Det vil være ministeren bekendt, at der kommer direktiver om frie tjenesteydelser i forsikring over grænserne og for selskabsrettens vedkommende det første selskabsdirektiv om koncernregnskaber, der, som ministeren også vil vide, i øjeblikket er under forberedelse i EF.

Det kan på den baggrund nok give anledning til en del undren, at regeringen partout skal have dette kæmpelovforslag frem nu, for det er ikke nødvendigt bortset fra en revision i overensstemmelse med coassurancedirektivet, der skulle have været gennemført allerede den 1. december 1979 – ministeren og jeg havde ikke haft så morsom en december, som vi rent faktisk fik, hvis det var sket. Men når regeringen vil have sin lovændring nu – man kan sige efter op til adskillige tilløb – er det vel også for at sætte nogle socialdemokratiske mærkesager igennem. Der er offentlig repræsentation i selskaber af en sådan størrelse, at de kan vælge medarbejderrepræsentanter, der er udvidet medarbejderrepræsentation til halvdelen af de generalforsamlingsvalgte, minimum to, og der er tilsvarende i koncerner, minimum tre, og så skal det hidtil velfungerende forsikringsråd omdannes til et sikkert stærkt politiseret direktorat med et tilsyn, hvis jeg kender regeringens hensigter ret og i øvrigt betragter fortilfælde.

Herudover er der en række ændringer af mere teknisk karakter, som jeg ikke skal komme ind på her, men reservere til udvalgsbehandlingen. Vi vil gerne have, at aktiebogen f. eks. alene skal være tilgængelig for bestyrelse, offentlige myndigheder, revisorer og medarbejderrepræsentanter for arbejdstagerne i de selskaber, hvor arbejdstagerne ikke gennem deres valgte bestyrelsesmedlemmer har mulighed for at have indseende

med, hvem der er aktionærer; det princip har hidtil været gældende selskabsret. Endvidere vil vi gerne se nærmere på reglerne for opløsning.

I øvrigt er vi positive over for tankerne om at bringe forsikringslovgivningens principper i overensstemmelse med den i dag gældende aktieselskabslov fra 1973.

Når man betragter lovforslagets blanding af EF-udvikling, ajourføring og socialistisk tankegods, fremtræder det som et fuldgodt udtryk for den højtærede ekspansive industriministers ubetvingelige lyst til at drive tingene i den retning, han ønsker, og jeg skal hverken ved denne eller andre lejligheder bebrejde industriministeren, at han gør dette. På den anden side tror jeg ikke, industriministeren vil blive forundret, når jeg her ved første behandling tilkendegiver, at der under et forhåbentlig konstruktivt og sagligt udvalgsarbejde, som vi jo plejer at have med ministeren, skal rettes mere end kommaer i lovforslaget, hvis det konservative folkeparti skal bringes til at stemme for det.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg kan i vid udstrækning tiltræde, hvad de to foregående ordførere har udtrykt, men så absolut ikke, hvad den første ordfører udtrykte. Jeg mener ikke, der er grund til at begynde at mistænkeliggøre danske forsikringsselskaber og ligesom trække frem, at der var et specielt behov for nogle paragraffer om redelighed osv. De danske forsikringsselskaber er i forvejen meget redelige. De fungerer godt og forretningsmæssigt meget korrekt og giver forsikringsselskabernes kunder en meget fin betjening. Jeg synes, det var lidt uheldige udtryk, vi fik fra den socialdemokratiske ordfører på dette område. Men det er vel ikke ualmindeligt, at en stor del af socialdemokratiets folketingsgruppe ønsker at mistænkeliggøre erhvervslivet på alle leder og kanter.

Der er vel heller ikke noget mærkeligt i, at en socialdemokratisk industriminister forsøger at få en hel masse socialistisk lovgivning smuglet med på den ene og den anden led. Vi har jo også et forslag til forhandling i erhvervsudvalget om bankerne, hvor vi forleden oplevede, at ministeren forsøgte at få stoppet nogle ændringsforslag ind, men det fik vi heldigvis forpurret. Jeg synes faktisk,